

[Steen Folke.]

udfylde den kvota, og det kunne man godt gøre noget mere aktivt for. Jeg mener specielt, man kan have blikket fæstet på disse transitflygtninge fra Argentina. Så vidt jeg ved, er der en slags kvota på halvandet hundrede flygtninge herfra, hvoraf der kun er udnyttet omkring 30. Her mener jeg, en mere aktiv indsats ville være på sin plads, og som jeg sagde i mit første indlæg, indebærer det nok, at man bliver nødt til at forsøge at få den danske ambassade i Buenos Aires til at medvirke mere positivt til, at der faktisk kan komme flygtninge hertil. Behovet er meget påtrængende.

Dernæst er der nogle andre ting, jeg godt vil ind på. Jeg vil lige nævne, at udenrigsministeren ikke svarede på mit direkte spørgsmål om, hvorvidt der findes dansk fremstillede komponenter i nogen af de våben, som anvendes i Iran. Det vil jeg godt efterlyse et svar på.

I øvrigt vil jeg sige noget om et par ting, jeg ikke kom ind på. Det kan ikke nå at blive så meget. Jeg havde egentlig tænkt mig at sige noget om NATO, men det må jeg nok lade ligge i denne omgang, og jeg skal så nøjes med at sige lidt om et par andre spørgsmål, bl. a. om situationen i Indokina, som jeg ikke nåede at komme ind på i mit første indlæg. Der foregår jo kraftige kampe både i Cambodien og i Sydvietnam. I Cambodien har befrielseshæren haft stor fremgang, og i kampen mod Lon Nol-styret i Phnom Penh. Der er ingen tvivl om, at det inden længe vil lykkes befrielseshæren at nedkæmpe imperialismens sidste bastion i Cambodien. Regimet i Phnom Penh er holdt kunstigt i live af USA-regeringen, men den har efterhånden, tvunget af omstændighederne, indset, at slaget er tabt. Vi er endnu en gang vidne til, at en befrielseshær har påført USA-imperialismen et alvorligt nederlag.

Også i Vietnam meldes der netop i dag bl. a. om stor fremgang for befrielsesfrontens styrker. Det er klart, at VS uforbeholdent støtter befrielsesbevægelserne i hele Indokina.

I den forbindelse vil jeg også bede om en præcisering fra udenrigsministerens side omkring holdningen til PRG. Jeg mener ikke, at svaret til hr. Gert Petersen var tilfredsstillende.

Det er klart, at vi mener, at man bør bryde med styret i Saigon og anerkende den provisionær-revolutionære regering i Vietnam. Det er lige så klart, at det også ender med at blive resultatet. Spørgsmålet er, hvor længe man vil vente med det. Vi mener passende, man kunne gøre en meget beskedent begyndelse på det ved at ophøje PRG-repræsentationen her i Danmark, sådan at den fik status som generaldelegation. Det er noget, man for nylig har gjort i Sverige, og jeg vil da gerne spørge, om et sådant beskedent skridt er for meget for en dansk socialdemokratisk regering.

Endelig vil jeg sige et par ord om Grønland. Det er der ingen andre, der har nævnt i denne debat, og det er naturligvis fordi man hævder, at Grønland er — og det er jo formelt rigtigt — en ligestillet del af det danske rige. Det samme hævdede Portugal i øvrigt om kolonierne i Afrika, indtil den situation ændrede sig. Men jeg mener alligevel, at Danmark handler i forhold til Grønland som en imperialistisk magt.

I morgen træffes der endelig beslutning om udlicitering eller salg af oliekoncessioner til danske og udenlandske selskaber. Det er velkendt, at der er voksende modstand i det grønlandske folk imod denne beslutning. Den danske stat vil sælge koncessionerne til olieudvinding og minedrift hen over hovedet på grønlænderne på et tidspunkt, hvor man er ved at indføre en hjemmestyreordning i Grønland. VS mener, at den danske regering vil gøre klogt i at udskyde denne afgørelse.

Desværre er tiden nu udløbet, så jeg kan ikke nå at komme ind på flere ting.

Svend Haugaard (RV):

Selv om det er sidst på eftermiddagen, har jeg svært ved at undlade en bemærkning til hr. Arentoft, som mente, at vi indirekte kom til at støtte en eventuel indisk atombombe ved at give u-landsstøtte til Indien.

Jeg tror ikke, hr. Arentoft har haft lejlighed til at se den danske hjælp, der foregår i Mysore, hvor der er tale om en virkelig konstant, direkte hjælp ud til den befolkning i landsbyerne, der virkelig har den behov, og hvor der aldeles ikke er nogen omvej eller anden vej omkring en atombombe.

Jeg synes, man må forfærdes over hr. Arentofts letsind til at fremsætte antydning-